

JAK DOSTAL ÚŘEDNÍ DOPIS

V JEDNOM  NEDALEKO



ŽIL



A MÍSTNÍ

LIDÉ MU NEŘEKLI JINAK NEŽ VOJTÍK.

V POSLEDNÍ DOBĚ BYL ALE VOJTÍK

MOC SMUTNÝ. JEHO  BYL

TOTIŽ ZANEŘÁDĚNÝ VŠEMOŽNÝM

HARAMPÁDÍM A VOJTÍK NESTAČIL



UKLÍZET. NA DNĚ LEŽELA

STARÁ  OD ,

REZAVÉ , DĚRAVÉ 

A , STŘEPY Z ROZBITÝCH



. NAŠLI BYSTE TAM I RÁDIO

A NEDÁVNO DO VODY NĚKDO HODIL

STAROU  . KAŽDOU CHVÍLI

SPADLO  NĚCO NA HLAVU. JEDNOU

ODPOLEDNE PŘIŠEL VODNÍKOVI

VOJTÍKOVI  Z ÚŘADU. PSALO

SE V NĚM, ŽE SE MUSÍ Z 

VYSTĚHOVAT. PŘIJEDE TOTIŽ 

A CELÝ  BUDE ČISTIT. „KAM

JEN PŮJDU?“ PTAL SE NAHLAS .

„A CO TEN RYBNÍČEK ZA  ? TAM

BY SE TI NELÍBILO? ČASTO TAM LÍTÁM,

JE TAM KLID,“ NAVRHOVALA MU ,

KTERÁ ZROVNA LETĚLA OKOLO

A ZASLECHLA VODNÍKOVO NAŘÍKÁNÍ.

„BUDEŠ TAM MÍT SPOUSTU

KAMARÁDŮ. NA HLADINĚ

KVETOU  A DOMOV

NA  NAŠLY I  .“

„DOBŘE, TAK JÁ TO TAM ZKUSÍM,“

ROZHODL SE  A POMALU ZAČAL

BALIT VŠECHNY VĚCI, KTERÉ ZA LÉTA

VE SVÉM  NASHROMÁŽDIL.

BUDE SE STĚHOVAT.

*Vodník Vojtík se ptá: Co všechno lidé hodili do rybníka
a co tam vůbec nepatří?*

